

**WYŻSZA SZKOŁA
INFORMATYKI STOSOWANEJ
I ZARZĄDZANIA**

ANALIZA SYSTEMOWA W FINANSACH I ZARZĄDZANIU

**Wybrane problemy
Tom 2**

Pod redakcją

Macieja KRAWCZAKA i Jerzego HOŁUBCA

Warszawa 2000

**WYŻSZA SZKOŁA
INFORMATYKI STOSOWANEJ
I ZARZĄDZANIA**

ANALIZA SYSTEMOWA W FINANSACH I ZARZĄDZANIU

Wybrane problemy
Tom 2

Pod redakcją
Macieja KRAWCZAKA i Jerzego HOŁUBCA

Warszawa 2000

Wykaz opiniodawców artykułów zamieszczonych w tomie:

doc dr hab. Dariusz **GĄTAREK**

prof. dr hab. Jakub **GUTENBAUM**

prof. dr hab. Jerzy **HOLUBIEC**

doc. dr hab. Marek **LIBURA**

prof. dr hab. Stanisław **PIASECKI**

prof. dr hab. Andrzej **STRASZAK**

doc. dr hab. Sławomir **WIERZCHOŃ**

doc dr. hab. Leszek **ZAREMBA**

© **Wyższa Szkoła Informatyki Stosowanej i Zarządzania**

Warszawa 2000

ISBN 83-85847-54-5

JEDNOWYMIAROWY MATEMATYCZNY MODEL ALOKACJI KAPITAŁU

Leszek Pęksyk

Zaoczne Studium Doktoranckie IBS PAN

W roku 1990 firma Wiley&Sons wydała książkę Ralph Vince'a „Portfolio Management Formulas”, w której autor podał matematyczny model alokacji kapitału. W latach 1992 i 1995 ukazały się dwie kolejne książki tego autora na ten sam temat.

Do powyższego modelu nawiązuje L. Zaremba („Matematyczny model alokacji kapitału w długookresowym horyzoncie” – preprint). W swojej pracy podaje wyraźnie inny (bardziej precyzyjny) niż oryginał model alokacji. Wspomniane prace opisywały różne przypadki, które mogły zachodzić z tym samym prawdopodobieństwem, tzn. prawdopodobieństwo zysku oraz straty były takie same i wynosiły $\frac{1}{2}$. Niniejsza praca opisuje sytuację bardziej ogólną, tzn. nie zakłada się równości prawdopodobieństw uzyskania zysku czy straty.

Inwestujemy pieniądze (w ilości S PLN) na rynku ryzykownych papierów wartościowych, takich jak: kontrakty futures, akcje o dużym ryzyku, opcje, przeznaczając za każdym razem stały ułamek f posiadanych w danej chwili środków pieniężnych.

Założenie 1. Za każdy jeden okres (dzień, tydzień, miesiąc itp.) uzyskujemy z każdej złotówki albo A złotych albo tracimy B złotych.

Oznacza to, że po każdym jednym okresie posiadana kwota S albo wzrośnie do $S + S fA = S(1 + fA)$ albo zmaleje do $S - S fB = S(1 - fB)$.

Założenie 2. Zysk A pojawia się z prawdopodobieństwem $p(0 < p < 1)$, strata B pojawia się z prawdopodobieństwem $q(q = 1 - p)$.

W niniejszej pracy będziemy rozważać sytuację w n kolejnych okresach. Oznacza to, że mamy dokładnie 2^n ciągów długości n wyników typu A bądź B . Oczywiście różne ciągi mogą mieć różne prawdopodobieństwa ich uzyskania. Przez i -ty scenariusz będziemy rozumieć sytuację, w której wystąpi dokładnie i wyników typu A i $n - i$

wyników typu B. Prawdopodobieństwo wystąpienia i -tego scenariusza wynosi

$$p_i = \binom{n}{i} p^i q^{n-i}. \quad (1)$$

W przypadku wystąpienia scenariusza typu i (i zysków A oraz $n-i$ strat B) kwota S wzrośnie (zmaleje) do

$$M_s^i = S(1 + fA)^i (1 - fB)^{n-i}. \quad (2)$$

Założenie 3. Zakładamy, że scenariusze występują tak często, jak wynika to z ich prawdopodobieństw p_i .

Znając te prawdopodobieństwa możemy obliczyć oczekiwane bogactwo końcowe (expected final wealth = EFW) po $n \cdot 2^n$ okresach ($n \cdot 2^n$ = horyzont inwestycyjny):

$$EFW_s(f) = S \prod_{i=0}^n \left[(1 + fA)^i (1 - fB)^{n-i} \right]^{\binom{n}{i} p^i q^{n-i} 2^n}. \quad (3)$$

Dla inwestorów długoterminowych będziemy maksymalizować średnie geometryczne tempo wzrostu kapitału $S = 1$ przez n okresów w czasie $n \cdot 2^n$ okresów tzn. $\sqrt[n]{EFW_1(f)}$, tzn. terminal wealth relative– TWR (Ralph Vince)

$$\begin{aligned} TWR(f) &= \sqrt[n]{EFW_1(f)} = \prod_{i=0}^n \left[(1 + fA)^i (1 - fB)^{n-i} \right]^{\binom{n}{i} p^i q^{n-i}} = \\ &= \prod_{i=0}^n \left[(1 + fA)^i (1 - fB)^{n-i} \right]^{p_i} \end{aligned} \quad (4)$$

Dla inwestorów o średnim horyzoncie indeksem do maksymalizacji może być:

$$Geo.Mean(f) = \sqrt[n]{TWR(f)} \quad (5)$$

czyli średnie geometryczne tempo zwrotu na kapitale za jeden okres (tzn. dzień, tydzień, etc.).

Lemat 1.
$$\sum_{i=0}^n i \binom{n}{i} p^i q^{n-i} = np$$

Dowód:

$$\begin{aligned} \sum_{i=0}^n i \binom{n}{i} p^i q^{n-i} &= \sum_{i=0}^n i \frac{n!}{i!(n-i)!} p^i q^{n-i} = \\ &= \sum_{i=1}^n i \frac{n!}{i!(n-i)!} p^i q^{n-i} = np \sum_{i=1}^n i \frac{(n-1)!}{i!(n-i)!} p^{i-1} q^{n-i} = \\ &= np \sum_{i=1}^n \frac{(n-1)!}{(i-1)!(n-i)!} p^{i-1} q^{n-i} = np \sum_{i=0}^{n-1} \frac{(n-1)!}{i!(n-i-1)!} p^i q^{n-i-1} = \\ &= np \sum_{i=0}^{n-1} \binom{n-1}{i} p^i q^{n-i-1} = np(p+q)^{n-1} = np \end{aligned}$$

Lemat 2.
$$\sum_{i=0}^n (n-i) \binom{n}{i} p^i q^{n-i} = nq$$

Dowód:

$$\begin{aligned} \sum_{i=0}^n (n-i) \binom{n}{i} p^i q^{n-i} &= \sum_{i=0}^n (n-i) \binom{n}{n-i} p^i q^{n-i} = \\ &= \sum_{k=n}^0 k \binom{n}{k} p^{n-k} q^k = \sum_{k=0}^n k \binom{n}{k} p^{n-k} q^k = nq \end{aligned}$$

Twierdzenie 1. Dla dowolnego n naturalnego:

- (i) $TWR(f) = (1 + fA)^{np} (1 - fB)^{nq}$
- (ii) $GeoMean(f) = (1 + fA)^p (1 - fB)^q$.

Dowód:

- (i)

$$\begin{aligned}
TWR(f) &= \prod_{i=0}^n [(1 + fA)^i (1 - fB)^{n-i}]^{p^i} = \\
&= \prod_{i=0}^n [(1 + fA)^i (1 - fB)^{n-i}]^{p^i q^{n-i}} = \\
&= \prod_{i=0}^n [(1 + fA)^{i \binom{n}{i} p^i q^{n-i}} \cdot (1 - fB)^{(n-i) \binom{n}{i} p^i q^{n-i}}] = \\
&= (1 + fA)^{\sum_{i=0}^n i \binom{n}{i} p^i q^{n-i}} \cdot (1 - fB)^{\sum_{i=0}^n (n-i) \binom{n}{i} p^i q^{n-i}} = \\
&= (1 + fA)^{np} (1 - fB)^{nq}
\end{aligned}$$

(ii)

$$\begin{aligned}
Geo.Mean(f) &= \sqrt[n]{TWR} = \sqrt[n]{(1 + fA)^{np} (1 - fB)^{nq}} = \\
&= (1 + fA)^p (1 - fB)^q
\end{aligned}$$

Twierdzenie 2. Wartość f^* maksymalizująca $EFW_s(f)$, $TWR(f)$ oraz $Geo.Mean(f)$ dana jest wzorem:

$$f^* = \frac{p}{B} - \frac{q}{A}. \quad (6)$$

Dowód:

Łatwo zauważyć, że liczba maksymalizująca każdą z funkcji jest ta sama. Wystarczy więc znaleźć ją dla $TWR(f)$.

Niech $F = TWR$

$$\begin{aligned}
F(f) &= (1 + fA)^{np} (1 - fB)^{nq} \\
F'(f) &= npA(1 + fA)^{np-1} (1 - fB)^{nq} - nqB(1 + fA)^{np} (1 - fB)^{nq-1} = \\
&= n(1 + fA)^{np-1} (1 - fB)^{nq-1} [pA(1 - fB) - qB(1 + fA)] = 0
\end{aligned}$$

$$pA(1 - fB) - qB(1 + fA) = 0$$

Stąd $pA - pfAB - qB - qfAB = 0$

$$-pfAB - qfAB = qB - pA$$

$$f(-pAB - qAB) = qB - pA$$

$$f = \frac{qB - pA}{-pAB - qAB}$$

$$f = \frac{pA - qB}{AB(p + q)}$$

$$f = \frac{pA - qB}{AB}$$

$$f = \frac{p}{B} - \frac{q}{A}$$

$$F'(f) > 0 \text{ dla } f < \frac{p}{B} - \frac{q}{A}$$

łatwo zauważyć, że

$$F'(f) < 0 \text{ dla } f > \frac{p}{B} - \frac{q}{A}$$

Stąd $f^* = f^*(A, B) = \frac{p}{B} - \frac{q}{A}$ spełnia tezę twierdzenia.

Twierdzenie 3. Maksymalne wielkości dla $TWR(f)$, $EFW_s(f)$ oraz $Geo.Mean(f)$ dane są wzorami:

$$(i) \quad TWR(f^*) = \left[\left(p \left(1 + \frac{A}{B} \right) \right)^p \left(q \left(1 + \frac{B}{A} \right) \right)^q \right]^n \quad (7)$$

$$(ii) \quad EFW_s(f^*) = S \left[\left(p \left(1 + \frac{A}{B} \right) \right)^p \left(q \left(1 + \frac{B}{A} \right) \right)^q \right]^{n \cdot 2^n} \quad (8)$$

$$(iii) \quad Geo.Mean(f^*) = \left(p \left(1 + \frac{A}{B} \right) \right)^p \left(q \left(1 + \frac{B}{A} \right) \right)^q \quad (9)$$

Dowód:

Wystarczy we wzorach (3), (4), (5) przyjąć $f = \frac{p}{B} - \frac{q}{A}$.

Twierdzenie 4. Niech $f^* = f^*(A, B) = \frac{p}{B} - \frac{q}{A}$.

Wówczas $f^*(\alpha A, \alpha B) = \frac{1}{\alpha} f^*(A, B)$

Dowód:

$$f^*(\alpha A, \alpha B) = \frac{p}{\alpha B} - \frac{q}{\alpha A} = \frac{1}{\alpha} \left(\frac{p}{B} + \frac{q}{A} \right) = \frac{1}{\alpha} f^*(A, B)$$

Wniosek 1. Dla $p = q = \frac{1}{2}$ otrzymujemy:

$$(i) \quad f^*(A, B) = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{B} - \frac{1}{A} \right] \quad (10)$$

$$(ii) \quad TWR(f^*) = \left[\frac{1}{2} \sqrt{\left(1 + \frac{A}{B}\right) \left(1 + \frac{B}{A}\right)} \right]^n \quad (11)$$

$$(iii) \quad EFW_s(f^*) = S \left[\frac{1}{2} \sqrt{\left(1 + \frac{A}{B}\right) \left(1 + \frac{B}{A}\right)} \right]^{n \cdot 2^n} \quad (12)$$

$$(iv) \quad Geo.Mean(f^*) = \frac{1}{2} \sqrt{\left(1 + \frac{A}{B}\right) \left(1 + \frac{B}{A}\right)} \quad (13)$$

$$(v) \quad f^*(\alpha A, \beta B) = \frac{1}{\beta} f^*(A, B) + \frac{1}{\alpha} f^*(\alpha, \beta) \quad (14)$$

Dowód:

(v)

$$\begin{aligned} f^*(\alpha A, \beta B) &= \frac{1}{2} \left[\frac{1}{\beta B} - \frac{1}{\alpha A} \right] = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{\beta B} - \frac{1}{\beta A} + \frac{1}{\beta A} - \frac{1}{\alpha A} \right] = \\ &= \frac{1}{2} \frac{1}{\beta} \left[\frac{1}{B} - \frac{1}{A} \right] + \frac{1}{2} \frac{1}{\alpha} \left[\frac{1}{\beta} - \frac{1}{\alpha} \right] = \frac{1}{\beta} f^*(A, B) + \frac{1}{\alpha} f^*(\alpha, \beta) \end{aligned}$$

Wniosek 2. Dla $p = q = \frac{1}{2}$ otrzymujemy:

$$(i) \quad Geo.Mean(f^*) > 1$$

$$(ii) \quad TWE(f^*) > 1$$

(iii) $FW_S(f^*) > S$

Dowód:

Wystarczy udowodnić (i).

$$\begin{aligned} \text{GeoMean}(f^*) &= \frac{1}{2} \sqrt{\left(1 + \frac{A}{B}\right)\left(1 + \frac{B}{A}\right)} = \frac{1}{2} \sqrt{1 + \frac{B}{A} + \frac{A}{B} + \frac{AB}{BA}} \\ &= \frac{1}{2} \sqrt{2 + \frac{A^2 + B^2}{AB}} > \frac{1}{2} \sqrt{2+2} = \frac{1}{2} 2 = 1 \end{aligned}$$

Nierówność wynika z faktu, że dla $A, B > 0$ $A^2 + B^2 > 2AB$.

Przykład 1. Dla $p = q = \frac{1}{2}$ i $A = 2, B = 1$ (przypadek rozważany przez

Ralph'a Vince'a) otrzymujemy:

$$f^*(2,1) = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{1} - \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{4}.$$

Przykład 2. $p = 0,55; q = 0,45$

a) $A = 0,50; B = 0,40$ wówczas $f^* = \frac{38}{80}$

b) $A = 0,50; B = 0,45$ wówczas $f^* = \frac{29}{90}$.

Oznacza to, że im bardziej korzystny rynek (większa różnica $A - B$) tym większą część naszych pieniędzy warto inwestować w ryzykowne papiery wartościowe na tym rynku.

Literatura

- [1] Feller, W. (1966) *An Introduction to Probability Theory and Its applications*. Wiley&Sons.
- [2] Gersternkorn, T. Śródka, T. (1983) *Kombinatoryka i rachunek prawdopodobieństwa*. PWN.
- [3] Vince, R. (1990) *Portfolio Management Formulas*. Wiley&Sons.
- [4] Vince, R. (1992) *The Mathematics of Money Management*. Wiley&Sons.
- [5] Vince, R. (1995) *The New Money Management*. Wiley&Sons.

- [6] Zaremba, L. *Matematyczny model alokacji kapitału w długookresowym horyzoncie*. Preprint.

**WYŻSZA SZKOŁA
INFORMATYKI STOSOWANEJ
I ZARZĄDZANIA**

pod auspicjami
Polskiej Akademii Nauk

ZAŁOŻYCIELEM

Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej i Zarządzania

jest

FUNDACJA KRZEWIENIA NAUK SYSTEMOWYCH

powołana z inicjatywy

Prezesa

POLSKIEJ AKADEMII NAUK

FUNDATOREM

Fundacji Krzewienia Nauk Systemowych

jest

POLSKA AKADEMIA NAUK

ORGANEM

sprawującym nadzór jest

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

Wyższa Szkoła Informatyki Stosowanej i Zarządzania

prowadzi studia wyższe na kierunkach:

INFORMATYKA

ZARZĄDZANIE I MARKETING

SIEDZIBA

Instytut Badań Systemowych

Polskiej Akademii Nauk

ul. Newelska 6, 01-447 Warszawa

ISBN 83-85847-54-5